

ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

10 φύλλα του εμποικετού και της «Οικογένεας» τιμάται παντού δραχμές 4. Η αθάνατος υπερτίμησις των παρό των Υποπρωκτορέων απαγορεύεται.

Αύτοι μπαριμπούνια χαίρονται να [τρώνε μαρινάτα, και άγκυράρες ή βολβούς στο λάδι [γιά σαλάτα, και όσα έχουν άρεσι περισσότερο [μεγάλη,

μας τό άναφέρουν άμέσως.

Η υπό των άναγνωστών μας άποστελλόμενη συνεργασία και μη ουνοδευομένη υπό δικαιοτάτου κρισιώς έν δραχμῶν πέντε εις γραμματόσημα, δέν λαμβάνεται ύπ' όψην.

Πολλοί άναγνώσταί μας μάς γράφουν ότι έπιθυμούν να προμηθευθούν τās έκδόσεις μας και να έγγραφούν συνδρομηταί των περιοδικῶν μάς, αλλά δυσκολεύονται εις την έκδοση επιταγῶν. Γιὰ να τούς διευκολύνουμε σχετικῶς, τούς πληροφοροῦμεν ότι δεχόμεθα τὸ αντίμισμα των συνδρομῶν, φύλων, βιβλίων, Ημερολογίων κλπ. εις γραμματόσημα ή κινητῆ χαρτόσημα, οιασδήποτε τιμῆς.

Μ. Ι. Χ., Θεσσαλονίκη. Στείλετε μάς τὴ διεύθυνσι σας να σας γράψουμε τα χρονομικῶς. Μὰς ενδιαφέρουν. Γράψτε μας συγχρόνως στην έπιτολή σας αι εικόνες του ενός λευκάματος, με τὸς ἥρωας βασιλείς κλπ., τὴ ενε άκρίβως: Κομμένες από άλλου ή κολλημένες; Σεχորιστά τυπωμένες σε φύλλα δημοκρητισμο και δεμένες σε λευκάμα; Περιεχομένου γράμμα σας. — Ι. Δημάκης ν. Έντα τῶνα. Μάλιστα. Διηκο έχετε. Είναι πολύ επίκαιρο τὸ Πρωτοκατάκιον τραγουδι τοῦ «Ραματανῶ» να τούς τσίρους. Και να, οὗς τὸ σερβίριουμε εἰς. Ἀπολαῖ σὲ τῶ :

Τούς εἶδατε, τούς βλέπετε, ξερούς, άρμαθασμένους, ὡς καπνῶδους άσπλάχνα ήπαροληξομένους. Μὰς ξερονται τὸν Μάιον, με τ' άνθη, με τὰ γιοῦλιν με τ' άγγυράτα ταιριαχτοί και τὰ κοκαينوῦλια... Ἀπό τὸν κόλπον τὸν βαθνὸν τίς πάλα Βυθίνιας, τὰ σμήνη των ήγρευθῆσαν, τὰ πλῆθη Ιστορίας. Και εἰν' αὐτοί απόγονοι τῶν φημισμένων τσίρων, που έφραγεν ὁ Δούκουλλος κ' έκει τὴν φρόνη σείσιον... εις όλα τὰ φαγώσιμα, μ' άγορὰ τὸ στομά. ἀφοῦ και γλώσσας έτρωγεν ήφηνῶν άνόμοι. Ἀφοῦ στην καλιγυρίδον τῆς Ἰωνίας πόλι, τὴν Σίνωνην, εἶλην ποιησαν αλλά και ἔλην εἶλην ἀπὸ την Ρόμην Εκαμιν επίηδες ταξείδι, να φάγη τις άθάνατες γαρίδες με τὸ ξύδι. Μά, καθώς λέγει ή γρηά ή λία Ιστορία, δέν τ' άρεσαν σάν τις γλυκεῖες γαρίδες τοῦ Ἄδρια. Τούς τσίρους μας έτίμησαν Ἀνιδία, Μιδυδάτια, και τόση ένδοξοι, τρανοί τῆς γης μας διαδάτια... Ἀπό αὐτοῦς εὐγενήσαν στην Ξακουμένη Πόλι και ἔλ' αὐτοεράτορες τοῦ Βιζαντίου, ὅμοι. Μὲ τὸν Ιπποδρόμιον τῆς τὸν Ξακουμένο γίγνη. ἠμφοῦτες κόσιος να χαχῆ ὡς και γὰ εἶναν τσίροι Σὲ πόλεμο εμφύλιο ή σπάτες να βαροῖνε, και σάν τις τσιροκεφαλῆς κεράλια να καποῖνε! Ὡ, τσίροι! ἤθελα φωνῆν και εὐγνωτίαν Λάτα να εἰπαλία εὐχόμεον εις τὴν τσιροσαλάτα, με λάδι καλογερικό, με ξύδι ιμφοδάτο, που τὰ ρουθινοῖαν σον χτυπᾷ ὅλο θυμὸ γεμάτο. Κί' δσον μμορετὶ την πὸ βαθεῖα λιοθυμιά να ούση, και τῆς ζωῆς τ' αἰκοῦριστιο γολῶν να [κωχρίσει. Μὲ λάδι καλογερικό. ἂν εἶπα, τί σημαίνει; Σ' αὐτὴ τὴ λέξι δίνουμε και σημασία [μπαίνει... Τὸ λάδι στὸν καλόγερο εἰν' ἕμωρη [ξημια, στὴ σάρκα επανάστασι, στὰ πάθη τρι- [κηνια. Μά γὰ να φάλλο δέν ξεπὸ τούς ζο- [μους καλογίρους, και δέν ξεγὰ πρὸς χάρον των τούς [ἤρωας μου τσίρους... Ἔπειτ' αὐτοί κ' οἱ τσίροι μου κα- [θόλου δέν ταιριάζουν. Παχύσθερακα καλόγερο φροσῆ δέν [λογαριάζουν, μα μῆτη και σαλάτα των τὸν τσίρο [στὸ τραπέζι των καλογίρων ή κοιλιά με ψήματα [δέν παίζει...

τῆς εἰσεθείας τῆ φωτία ν' ανάβουν στο κεφάλι... Μά πάλι, πάλι τὰπλάξα μ' αὐτοῦς και να να χάσῃτε τὸ θέμα, τὴ σαλάτα μας... λοιπὸν γὰ μεταλλάστε. τούς τσίρους και γὰ λῆτε μου, τούς θέτε μ' άγγυράκια, μαῶν μ' άντροῦλια γλυστερη, φιλὰ - φιλὰ φετίκια, ή σὰς άρέσιουε στεγνοί, άνοι, αρροῦνο. σέκο. ὤμοι, μ' άμυροθάλασσας ἰδιών εἰστέι; ... Λοιπὸν, σὰς άψησα, θαροῦ, τούς τσίρους πὸς τούς θέτε, με τ' άγγυρόφαα, Ε ! τ' ἰ! πὸς! τὴ γνώμη σας εἰπέτε... Μὴ θέτε στο τῆγανι σας τοῖο τοῖο να ταιριάζουν, και τ' ὄμοι τους, στο τοῖο τοῖο αὐτὸ να συλλαβῶν; Ὡς να βαλδῶν ζεστοί - ζεστοί εἰς σκροδοαμβροσίαν, τὴν ἰπποδρόν σκροδάλιν, εις άρομια πλοσίαν, τὴν σκαροάλιν, ποῦ έωσασ ή Ἐγγήλιος να τὴν φάη, και να φωνάξη φέρη γκοῦτῶ και φέρη οῦλῶ τὸ Μῆιν... Ἄλλ' ένα τῆς εἰλίτμου δέν άρεσε στο λόφο, και τούτο ἦταν, ὦ γιεῖ! πὸς εἶχε μέσα σάροδο, και τούτο δέν εἶατε, θαροῦ, τούς τσίρους πὸς τούς θέτε. εἰ γοῦστα εἰνε στο φαί και σ' ὅλα νομθεῖτα... Στο γοῦστο διος ἠμφοῖνον πολλοί να συμφορησούν. Φράγγον στο ἰδιο το φαί μ' άγάτη να καθήσουν... Μά μεις που πάντα, σὰ Ρουφοί, ποῖτε δέν συμφοροῦμε. γὰ δύο τσίρων φάγμου ιμφοῖτι μὲ φαγωθῆτε! Ἔδω, θαροῦ. ή λία μας εἶνε χαρούς να κλείση, μα πὸς τις τσιροκεφαλῆς ή Μοῖσα μ' αἰδῆση; Πὸς να μὴν φάλλη τὴν χαρά, τὰ γέλια που πατοῦνε, καυδία, που τσίρων κεφαλί στο δάσζαλο κωροῖνε; Και πὸς τῆς τσιροκεφαλί το στομά να μὴν φάλλη, που μοιάτε σάν κροκιδιλοῦ μπλάζαμο το κεφάλι, κ' ὅπου θαροῖτε σάν κρημασθῆ σὲ κανενὸς τὴν πλάτη, μ' εἰναίνο τῆς τὸ γυάλινο των περιπαῖτε μῆτι; Και γέλιο, λέε, εἰροκικό τ' άχίλι τῆς χαροῖτε. Δσο στὴ σάχη κανενὸς ή κεραλῆ σταράζει! Ὡ, Μοῖσα μου, σ' εὐχαριστῶ! και σου άξίζε μία τσιροσαλάτα γὰ τ' αὐτὴ τὴν τσιροτυρογυγία!

θεαν. Λιγα Ἰβασο, Λεσκόον. Καί τὰ ὀπλοῖνα τραγουδία σας ὄχι καλά, ἠοισγιός. Ἰσοκ άγρότερα γράφετε καλύτερα πρόγματα. Πρὸς τὸ παρόν διος παμπατήστε να γράφετε. Και διαβάετε μου, διαβάετε πολύ. Αὐτὴ εἶνε ή εὐλακρῆς σμεῦθλόι μας. Μὴν άκούτε τί σας λένε οἱ ἄλλοι. Μία δεστοινῶδα - κακόσ βέβαια - τὴν κοκαλεονο πάντα. Εἶνε ἠθημα εκάλης συμπεριφορᾶς... τὸν ὅποιον καθήρησε τὸ εἰποικετόσ στη σελῆρα αὐτῆ. ἠελῖοζ γονητῆ, ἀπὸ τὸν δὸλο που εἶνε πῶς. — Σ. Παπαῖν, Ἐναθῶν. Τὸ ποιημάτι σας ἀτλικοκαρόγημας εἶνε θειας. — Σ. Παπαῖν, Ἐναθῶν. Τὸ ποιημάτι σας ἀτλικοκαρόγημας εἶνε θειας. — Σ. Παπαῖν, Ἐναθῶν. Τὸ ποιημάτι σας ἀτλικοκαρόγημας εἶνε θειας. — Σ. Παπαῖν, Ἐναθῶν. Τὸ ποιημάτι σας ἀτλικοκαρόγημας εἶνε θειας. — Σ. Παπαῖν, Ἐναθῶν. Τὸ ποιημάτι σας ἀτλικοκαρόγημας εἶνε θειας. — Σ. Παπαῖν, Ἐναθῶν. Τὸ ποιημάτι σας ἀτλικοκαρόγημας εἶνε θειας.

ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ

Ὅλοι αἱ κομψαί Κυρίαί των Ἄθη- νῶν άγοράζουν μόνον τὰ καλλυντικά **“Ράδιουμ,,** των ἰατρικῶν έργαστηρίων τῆς ἰατροῦ ΧΡΥΣΟΥΛΑΣ ΙΩΑΚΕΙΜΙΔΟΥ Πώλησις και ὀδηγιαί—ὀδὸς Καραγεώρ- γη Σερβίας 8. Τηλέφ. 21566.

ΘΕΕ, ΣΕ ΠΡΟΣΚΥΝΩ! Θεέ, σὲ προσκυνῶ! Κανεῖς ἄλλοζ χαιροτισμο σὲ θέμιη [δέν τοῦ μοιάζει. Θεέ, σὲ προσκυνῶ! Κανέν' ἄλλο προσκνήμημια σὲ κἀθε [ιστιγῆ δέν ταιριάζει. Θεέ, σὲ προσκυνῶ! Ἄν ὁ χαιροτισμὸς αὐτὸς ἀπ' τὴν [καρθία μας βγη, ἀξίζει στον καλὸ Θεὸ ὡς μία προσευχή. Γιὰ τις ὀπολοῖτες μεταφράσεις θὰ σας ἀπαντήσοουμε στο προσεχῆ φύλλο. —Α. Λ. Μ. π. α. μ. π. λ. η. η. Τὸ ποιημά σας «Τερατό Παβῆν» καλὸ, ἀλλὰ τελευ- τῶν κακό. Ὁ τελευταῖος — τελευταῖος στίχος ὀδηγιαί — ποῖ, ἀντικοῖτις. Διαρῶστε το λοιπὸν και ξανακτεῖτε το.